

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an 40 coroane. — Pe șase luni 20 coroane. — Pe trei luni 10 coroane.
Ziarul apare Marția, Joia și Sâmbăta

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

== Prețul inserțiunilor, după învoială ==

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Istorie contemporană

— Răspuns pentru „Drapelul” —

Ziarul lugojan în articolul «Statutul organic» publicat la loc de frunte în numărul său dela 2 Aprilie a. c. își arată nemulțămirea față cu unele apariții din viața noastră bisericească. Din împrejurararea, că convocarea sinoadelor eparhiale în sesiune ordinară pe anul curent încă nu se făcuse până la scrierea articolului din chestiune, autorul ajunge la concluzia, că conducerea bisericească intenționat disconsideră dispozițiile Statutului organic. Cere în consecință, că până când vom avea o lege mai bună, să se respecte întru toate «Statutul organic» căci «nu ne putem împăca cu ideea de-a lăsa, ca dela sine să-și piardă valoarea prin neglijența noastră».

Intenția confratelui lugojan este nobilă și curată, dar are cusurul, că pleacă dintr'o presupunere greșită. Intreaga viață bisericească decurge cu stricta observare a dispozițiilor cuprinse în «Statutul organic» afară de cazurile, în cari împrejurarările de război, neatârnatore de voința noastră, fac imposibilă funcțiunea normală a organismului bisericesc. Așa spre pildă: în dieceza Aradului și a Caransebeșului era cu neputință convocarea sinoadelor eparhiale; în arhidieceză însă, unde acum domnesc stări normale, sinodul s'a convocat și se va ținea în termenul statutar. Pentru întrunirea celorlalte corporațiuni bisericești, în special pentru întrunirea Consistorului mitropolitan, chemat a se îngriji de convocarea Congresului național bisericesc asemenea s'au făcut toate încercările posibile, dar până în prezent n'a fost cu putință din cauza stărilor din Banat și a stărilor din părțile ungurene, aflătoare dincolo de «linia demarcațională». După delăturarea acestei ultime bariere, credem, că în curând își vor putea urma toate corporațiunile bisericești cursul lor normal. Așa dară nimenea, nici când nu s'a gândit, la scoaterea din viață a «Statutului organic», așa în tăcere, prin neexecutarea conștiință și intenționată a aceluia; dimpotrivă toți factorii cu răspundere în viața bisericească se preocupă serios de perfecționarea «Statutului organic» și de introducerea lui în întreagă biserică ortodoxă română din hotarele României Mari.

Confratele lugojan mai are o durere. Bisericele române din Transilvania și Ungaria, respective corporațiunile reprezentative legale ale acestor biserici, nu s'au pronunțat cu destul aplomb asupra actului de unire cu România, decretat în memo-

rabila adunare națională din Alba-Iulia. Nici înainte, nici la adunare, nici după adunare glasul bisericii n'a fost auzit. «Admitem, — zice «Drapelul» — că hotărârile unanime dela Alba-Iulia de aceea sânt atât de impozante, fiind-că au fost prezenți toți episcopii noștri și nu voim să detragem nimic din măreția acestui act important și alcătuitor de stat. Totuși ne permitem a susține, că din punct de vedere de oportunitate, se făcea bun serviciu, dacă toate corporațiunile noastre oficiale — dar mai cu seamă cele bisericești — se manifestau aderând la hotărârile de uniune dela Alba-Iulia... fiind aceasta voința neclintită a poporului credincios al bisericii române». Și continuă mai la vale: «Noi nu putem admite, ca congresele private, fie chiar ale preoților, sânt chemate și în drept să facă schimbări în organizația noastră bisericească».

În general autorul articolului din «Drapelul» are toată dreptatea. Ce nu s'a făcut, se poate face îndată-ce corporațiunilor bisericești li se va da posibilitatea să se întrunească. Ca dovadă, că și alții au cugetat și au simțit întocmai ca autorul articolului, de care ne ocupăm, publicăm «pro memoria», fără nici o altă pretenție, unele acte, petrecute la Consistorul arhidiecezan din Sibiu, în legătură cu adunarea dela Alba-Iulia.

Consiliul central național român din Arad cu adresa de dtto 2/15 Noemvre 1918 Nr. 12 încunoștințează pe presedintele Consistorului arhidiecezan, că în curând se va convoca marea adunare națională română, la care este învitat să participe și Consistorul printr'un reprezentant al său. Pentru designarea acestui reprezentant, consistorul arhidiecezan este convocat în ședință plenară extraordinară pe ziua de 12/25 Noemvre 1918. În ședința aceasta, deci înainte de-a se cunoaște propunerile cari se vor face în adunarea dela Alba-Iulia și hotărârile, cari aveau să se aducă, Consistorul arhidiecezan ca organ executiv al sinodului bisericii ortodoxe române din Transilvania, a decretat prin concluz: *unirea bisericească și politică cu regatul României sub stăpânirea augustei case domnitoare de azi.*

Numai după luarea acestei hotărâri principiale și-a designat pe reprezentantul său, pe care l-a îndatorat, ca hotărârea consistorială s'o aducă la cunoștința publică în forma unei declarații, pe care o va face în marea adunare națională dela Alba-Iulia. Cu toate aceste glasul bisericii în adunarea dela Alba-Iulia n'a fost auzit. De ce? Iată ce scrie trimisul consistorului.

Prea Venerabil Consistor arhidiecezan

În programul memorabilei adunări naționale dela Alba-Iulia, ținute în 18 Noemvrie (1 Decemvrie) 1918, bisericii nu i-s'au dat prllej a se rosti în special asupra momentului istoric. De aceea n'am putut îndeplini întocmai mandatul onorific cu care am fost încredințat din partea Venerabilului Consistor. Declarația pe care eră s'o fac în plenul adunării am pedat-o Prea Sfinției Sale, dlui episcop Dr. Miron E. Cristea din Caransebeș, — care tocmai se pregătea să ia parte la o ședință a comitetului executiv, — cu rugarea s'o aducă la cunoștința celor în drept. Prea S. Sa încă aveă o declarație în acest senz. Un al doilea exemplar al declarației aclud sub % pentru istorie.

Sibiu, 20 Decemvrie 1918.

Lasar Triteanu.

Textul declarației aflătoare în arhiva Consistorială sub Nrul 11929/1918, este următorul:

«Biserica creștină, ca instituțiune de origine Dumnezeiască, după ființa și chemarea ei are să perfecționeze firea omenească și să desăvârșească opera de mântuire.

Biserica creștină urmând învățăturile Sftei Scripturi despre stăpânirile lumești — mărturisește a fi dela Dumnezeu, de aceea întru îndeplinirea misiunii sale religioase-morale și culturale, chiar dela început a lucrat în bunăînțelegere cu puterea stat, păstrându-și însă totdeauna libertatea și independența de acțiune. În epoca de aur a imperiului roman, biserica creștină și imperiul existau ca două societăți distincte coordonate având fiecare guvernul său, legile sale, însă adaptându-se și susținându-se reciproc.

Dar confluarea armonică dintre biserica creștină română și puterea de stat a fost turburată prin tendințele stăpânirii lumești din veacurile următoare de a-și aservi biserica și a îndruma viața credincioșilor ei într'o direcție contrară intereselor naționale ale acestora. Astfel istoria bisericii creștine române, mai ales dela reformațiune încoace, este un șir neîntrerupt de lupte crâncene, de prigoniri dureroase, de suferințe amare. Românilor li-se zicea: «Sunteți veniți de ieri, de alaltăieri. Trecutul țării nu vă cunoaște, legile țării vă înlătură. Actualitatea țării nu are nevoie de voi decât numai în calitate de plebe, fără nici un caracter național».¹ Ni s'a răpit mai întâi nobilimea, ni s'a umilit și batjocorit preoțimea, ca astfel mai ușor să ne poată desființa sub raport național țărâtimea. Din cauza plină a suferințelor a isvorât în Martie 1791 memorabila petiție, îndrăzneată, dar deamnă, cunoscută în istorie sub numirea «Suplex libellus Valahorum», iscălită de vlădicii Adamoviciu și Bob, în care pentru prima dată se cere egalitate de drepturi, echitate și dreptate pentru națiunea română, alături de unguri, sași și săculi. Cutezanța valahilor a trezit o uriașă indignare în dieta ardeleană din 21 Iunie 1791, căreia i-se trimisese petiția, ca fără zăbavă să propună măsurile necesare «cu privire la binele de obște» și încă pentru întreaga națiune valahă din Ardeal.

Dar «binele de obște» sub ocrotirea vulturului cu două capete a fost monopolizat pentru maghiarii din Ungaria și pentru nemții din Austria, căci pe lângă acordarea unor favoruri de ordin material inferior, cererea justă a na-

¹ N. Iorga: Istoria Românilor din Ardeal și Ungaria dela mișcarea lui Horia până astăzi, pag. 64.

țiunei române pentru exercițiul practic al drepturilor cetățenești — cu aprobarea curții — a fost respinsă. Și firul fărădelegilor s'a dăpănat mai departe.

Marele chiriarc al bisericii noastre nemuritorul arhiepiscop și metropolit Andrei Șaguna pentru a potența puterea de rezistență a bisericii, pe lângă conservarea bazelor canonice a dat acestei biserici organizația cea mai democratică, pe care ne-o putem închipui. «Ca o piramidă puternică pe baze largi, așa se ridică organismul acestei autonomii pe bazele cele mai largi ale sinodalității în treptata sa clădire și un spirit blând, spiritul vechiu creștinesc, spiritul patriarhal încălzește acest organism de jos până sus, în culmea sa. Clerul și poporul, preoți și mireni, stau pe toate punctele în contactul cel mai intim unii cu alții și prin neconținută cooperare a acestor două elemente constitutive ale bisericii, decurge întregul ei proces vital. În aceasta autonomie se îmbrățișează într-o desăvârșită armonie spiritul democratic modern cu spiritul creștinesc patriarhal, spiritul libertății cu spiritul autorității, spiritul progresului cu spiritul unui conservatism, propriu așezămintelor neștrămutabile ale bisericii». Dar această organizație, atât de sănătoasă și de puternică prin alcătuirea ei a fost un spine în ochii deținătorilor puterii de stat și astfel au căutat s'o slăbească și s'o facă iluzorie prin legi și ordinațiuni, prin uneltiri externe și interne. Intoleranța și volnicia guvernelor maghiare sub ocrotirea contractului dualist a ajuns la paroxism.

De aceea Consistorul arhidiecezan, ca organ executiv al bisericii ortodoxe române din Transilvania își exprimă neștrămutata sa convingere, că biserica orice organizație democratică ar avea, nu-și poate îndeplini sublima ei chemare, decât într'un stat național român, liber și independent. Voind deci a reînnoi și cimentă pentru vece legătura cu biserica ortodoxă română din regatul României, legătură ruptă prin uneltirile stăpânirii austriace la sfârșitul veacului al XVIII-lea, în contra protestărilor metropolitului muntean Teodosie și a domnitorului Vodă Brâncoveanu, se declară pentru unirea Transilvaniei și a celorlalte teritorii locuite de Români cu regatul României sub sceptrul Majestății Sale, gloriosului rege Ferdinand I.

Așa s'au petrecut lucrurile la Consistorul arhidiecezan din Sibiu. Nu este eschis, ca și alte Consistorii sau corporațiuni bisericești să fi făcut asemenea. Ar fi interesant să se știe lucrul acesta, căci trăim zile istorice și e bine, ca orice moment mai important să fie fixat drept contribuție la istoria contemporană.

Cronicar.

Dela sinodul arhidiecezan

Duminecă, eri, la orele obicinuite s'a celebrat sfânta liturgie cu chemarea Duhului sfânt, celebrată de vicarul arhiepiscopesc Dr. Eusebiu Roșca, cu asistența protopresbiterilor Matei Voileanu, Dr. Ioan Stroia, Nicolae Borzea și Vasile Duma, ca diacon a servit secretarul consistorial Dr. Octavian Costea.

După sfânta liturgie s'a celebrat un părăstas pentru odihna sufletelor eroilor căzuți în lupta pentru desrobirea neamului la care a pontificat Preasfinția Sa Părintele episcop al Aradului Ioan Papp.

În biserică a fost un public numeros și întreg corpul ofițerilor sub conducerea domnului general comandant al trupelor din Ardeal.

După terminarea ritualelor deputații sinodali s'au prezentat în sala cea mare a județului, fiind deschis sinodul prin vicarul arhiepiscopesc Dr. Eusebiu Roșca cu cuvântarea, care o vom publica la locul prim al numărului proxim.

A urmat apoi constituirea biroului provizor, după care la propunerea presi- diului s'a trimis telegramă omagială Maie-

stății Sale regelui din prima ședință a sinodului arhidiecezan întrunit pentru prima dată în sesiune ordinară dela intrarea bisericii noastre cu întreg neamul românesc în România Mare.

A urmat apoi constituirea definitivă a biroului, alegerea comisiunilor și prezentarea actelor intrate la adresa sinodului.

Ședința proximă, Luni la orele 4 după amiază.

La ședința primă au fost prezenți 35 de deputați din 59 aleși.

Nr. 2385.

Circular

cătră toate oficiile protopresbiterale și parohiale din arhidieceza gr.-or. română a Transilvaniei.

Consiliul dirigent român, resortul de culte și instrucțiune publică, cu datul 14/27 Martie a. c., Nr. 2506/1919, a asignat pe seama fiecărui paroh din arhidieceză suma de șasesute (600) coroane ca ajutor extraordinar pe lunile Noemvrie și Decemvrie 1918. Ajutorul acesta se poate ridica dela cassa arhidiecezană, pe lângă chitanță în regulă timbrată.

Aceasta se aduce la cunoștința celor interesați spre știre și orientare.

Sibiu, din ședința Consistorului arhidiecezan, ca senat bisericesc, ținută la 2 Aprilie 1919.

Dr. Eusebiu R. Roșca m. p.,

vicar arhiepiscopesc.

Dr. Octavian Costea m. p.,

secretar consistorial.

Spre luare aminte

Primim următoarele:

În situația actuală, care reclamă o răspundere foarte serioasă, atât în ceea ce privește politica noastră externă, cât și cea internă, așteptăm cu drept cuvânt încrederea deplină și sprijinul efectiv al opiniei noastre publice. Într'un punct sântem de acord cu toții: că trebuie să ne silim din reputeri și să jertfim totul pentru a învinge obstacolele ce ni se pun și pentru a dura viitorul nostru pe temelii solide.

De aceea am constatat cu adânc regret, că de-o vreme încoace, în unele ziare, ori și de cătră persoane particulare, se lansează svonuri menite a submina autoritatea organelor Consiliului Dirigent. Nu se aduc învinuiri concrete, pentru a trage la răspundere pe cei vinovați, dacă de fapt există, ci se aruncă, în mod ușuratic, băneli vagi, care nu se opresc numai la persoane singurate, ci atacă nimbul moral al unor corporații întregi.

Unii răspândesc microbii veninoși ai bănelii neîntemeiate cu scopul de a submina pe aceasta cale autoritatea acelorora pe cari sub raport politic nu-i pot ataca. Ei vor să parvină în acest chip.

Alții pornesc campania stimulați prin un detestabil sentiment de răsbunare, fiind că n'au izbutit să utilizeze organele noastre publice drept instrument al poftelor lor de câștig bănesc. Ei au fost refuzați de cătră vre-o autoritate publică, cu drept cuvânt, deoarece un elementar principiu al moralității ne oprește de a menaja interesele egoistice ale particularilor în detrimentul binelui obștesc.

Și astfel, zi de zi, se picură în sufletul publicului mare otravă primejdioasă. Unii fac glume, ori ironii în aparență ne-

vinovate, alții plasează în termeni vagi, aluzii destul de transparente pentru a produce o atmosferă indoelnică în jurul autorităților noastre publice, plasând toată manopera lor în formula «se aude», «se zice», «se spune»... fără a face acuzații concrete.

Datoria noastră este a atrage luarea aminte a publicului asupra acestor speculanți primejdioși, însă în aceeași vreme vom căuta să-i facem imposibili, aplicând față de ei deplina rigoare a legii.

Vom fi mulțumitori acelorora, cari ne vor pun la dispoziție date concrete pentru a pedepsi pe funcționarii, cari și-ar fi uitat de chemarea lor, dar nu vom suferi o propagandă, care tinde să submineze autoritatea morală a slujbașilor noștri publici, ci îi vom da pe mâna judecătoriei.

Răspunderea care am luat-o pentru înfăptuirea operei naționale ce ni s'a încredințat, e atât de mare, încât nu putem permite primejduirea ei prin astfel de manopere, mai ales cunoscut fiind, că principiul fundamental al muncii Consiliului Dirigent este și trebuie să fie pentru totdeauna absoluta corectitate și loialitate, dela care de dragul nimănui nu se va abate. Acest principiu însă pretinde pedepsirea celor vinovați și apărarea celor cinști deopotrivă. (B. P.)

Predică

la sărbătoarea Invierii Domnului

rostită în biserica Catedrală

de Dr. Vasile Stan, profesor seminarial.

In numele Tatălui, al Fiului și al sfântului Duh!

«Bucurați-vă și nu vă temeți!»
Matei, cap 28 v. 9 și 10.

Iubiților creștini!

Cea mai îngrozitoare crimă, care s'a văzut vreodată sub soare, s'a terminat cu punerea în mormânt a Fiului lui Dumnezeu. Iar Jidovii, care-l răstigniseră ca pe un făcător de rele, orbi, ipocriți și vicleni, li sigilează până și mormântul și pun străji să-l păzească. Credeau, că pecețile lor slabe vor ținea pentru veșnicie în noaptea mormântului pe celce numai mai înainte înviașe pe Lazar cel mort de patru zile. Ce orbire înspăimântătoare!

E Sâmbătă spre seară. Sfintele femei, Maria Magdalena, Maria mama lui Iacob și Salome, nu mai au lacrimi să plângă pe Invățătorul îngropat. Acum se gândesc, cum să-i cinstească amintirea. Soarele se pleacă însângerat spre apus, poleind cu roșu zidurile cetății ucigașe, când ele cumpără miresme, cu cari voiau să ungă trupul lui Isus.

Când se lumina de ziuă, pleacă din Vitania cu mirezmele spre Golgota, și-și ziceau pe drum: «Cine va prăvăli nouă peatra de pe ușa mormântului?» Și se întristau și mai mult la gândul, că nu vor putea aduce cea din urmă cinste Domnului.

Nici nu ieșiseră bine din Vitania, când iată! cutremur mare sguduie pământul, «că îngurul Domnului, pogorându-se din cer, răsturnase peatra de pe ușa gropii și ședea deasupra ei. Și era fața lui ca fulgerul și veșmântul lui alb ca zăpada. Și de frica lui străjerii s'au spăimântat și au fost ca morți».

Soarele răsărise deja, când sosesc femeile la Golgota, și mirate, află mormântul deschis și peatra răsturnată. Apropiindu-se, văd doi îngeri în haine albe, strălucitoare, și sânt cuprinse de spaimă. «Nu vă temeți — le zice un inger — știu, că pe Isus cel răstignit căutați. Nu este aici. S'a sculat. Veniți și vedeți locul, unde a zăcut Domnul. Ci degrab mergând, spuneți învățăcelor Lui, că s'a sculat din morți, și iată, va merge înaintea voastră în Galileia, acolo li veți vedea pe Dânsul, după cum a spus vouă!»

Și ieșind femeile dela mormânt, spre a duce minunata veste învățăcelor, erau cuprinse de frică amestecată cu mare bucurie, dar nu îndrăneau să zică nimic.

¹ Alex. Mocsonyi: Discurs rostit la deschiderea congresului electoral din 17 Decemvrie 1898.

De abea erau câțiva pași dela groapă, când deodată le întimpină Isus, zicând: «*Bucurați-vă!*»

La vederea Lui, femeile i se aruncă la picioare și i le îmbrățișează. Atunci Domnul le mângâie: «*Nu vă temeți! Mergeți și vestiți fraților mei, ca să meargă în Galileia și acolo mă vor vedea!*»

Așa ne istorisește S. Evanghelia în limbajul ei, simplu și fermecător, marele eveniment al *Învierii Domnului*.

A înviat Hristos! Iată de ce, iubiților creștini, cântările noastre astăzi răsună mai vesel, mai sărbătorește! Cât de duioase și dureroase erau numai înainte cu o zi, când împreună cu Preacurata Fecioară Maria ne tânguiam la mormântul dumnezeiescului Ei fiu!

Dar Hristos a înviat! De geaba l-au pironit pe cruce! De geaba l-au așezat între cei morți! De geaba l-au întărit mormântul cu peteți și cu păzitori! A rupt încuietorile morții! A triumfat, sculându-se întru mărire. Bucurați-vă!

Din noaptea mormântului răsare Soarele strălucitor, care împrăstie norii întunecoși ai jalei și ne umple de lumină și de veselie sufletul. Bucurați-vă!

Nepătrunsă taină a răscumpărării neamului omenesc este îndeplinită! Noi sântem înălțați la Tatăl ceresc, în slava cea dintâi, prin *sângele* nevinovatului, dreptului, bunului, dumnezeiescului Isus.

Da, prin sânge! Toate idealele mari, religioase și naționale, ale omenimei, au fost botezate cu sânge drept și stropite cu lacrimi. Și cu cât a fost mai abundanț sângele ce le-a hrănit, cu cât au fost mai amare lacrimile ce le-au spălat și curățit, cu atât sânt mai scumpe, mai trainice.

Așa și idealul nostru, libertatea și închegarea întregului nostru neam într'un singur stat, câte jertfe, câte suferințe, câte răstigniri și scui-pări, cât sânge nu ne-a cerut, veacuri dearândul, dela plămădirea Românului din amestecul divinilor Romani cu Dacia cei dârji, și viteji, și până astăzi! Și poate ne va mai cere!

Dar am dat tot ce ni-a cerut, și vom mai da cu dragă inimă tot ce ne va mai cere, căci aceasta este *Învieria noastră!*

Și iarăși zic cu vorbele Domnului: Bucurați-vă! pentru că vouă vi s'a dat dela Dumnezeu fericirea, să fiți martori la cea mai frumoasă Înviere a poporului românesc, din toate câte le-a avut!

Intr'adevăr, iubiților creștini, de astădată cuvântul «*înviere*» este pentru sufletul nostru mai mult, decât învierea naturii din somnul de moarte al naturii. Este mai mult decât amintirea măritei învieri a Domnului în Ierusalim. De astădată *sufletul nostru însuși a înviat* dintr'o noapte mai grea decât moartea, la o viață nouă, la cea mai luminată și fericită primăvară.

Ori credeți, poate, că e puțin lucru învierea neamului nostru din strămtoarea, apăsarea și rușinea în care-l aruncase vitregitatea timpurilor?

Ce vânt proaspăt de primăvară a dat Dumnezeu să sufle peste plaiurile românești! De astădată a deșteptat și *altă viață, și alte puteri, și altfel de muguri, și alte soiuri de flori, și alte bucurii* decât acele, pe care le trezește în fiecare an zeita florilor cu suflul ei înviorător.

Bucurați-vă deci cu miliardele de flori și cu milioanele de vietăți, chemate la înviere din înghețul iernii de raza caldă a soarelui de primăvară, și prăznuți împreună, nu numai cea nouă viață duhovnicească, care a înviat plină de mărire din noaptea morții, acum 1919 ani, în țările depărtate ale răsăritului, ci și *primăvara neamului românesc*, care a vrut Dumnezeu să sosească chiar în veacul de acum!

Dar «*învieria*» trezește în mintea noastră și alte gândiri, face să tremure în strunele inimii noastre și altfel de simțiri.

«*A înviat Domnul*» e vestea îmbucurătoare, care pornind din gura Ingerului în cea frumoasă zi de primăvară înainte cu nouăsprezece veacuri, a înviat lumea cu puterea ei dătătoare de viață.

Da, această veste, pentru noi, creștinii, are o *putere* negrăită, când știm, că Isus trăește, că n'a putut fi dat pradă morții și stricăciunii; când știm, că același Isus, care a cutreierat Galileia,

binecuvântând și ștergând lacrimile oamenilor, îmbărbătând, ușurând suferințele celor fără de nădejde și ajutor, este și astăzi cu noi, în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor.

Sufletul nostru simțește nespuse *alinare*, când știm, că același Isus, care a luptat și s'a jertfit pentru adevăr, pentru împărăția iubirii și a frăției, că același Isus, căruia ne plecăm și ne închinăm, este și astăzi ajutorul celor asupriți și năcăjiți, este și astăzi luptătorul neînvinș pentru dreptate, adevăr și iubire, este și astăzi învingătorul tuturor ispitelor, tuturor minciunilor, nedreptăților și răutăților, este și astăzi *puterea* nebiruită, pe care ne putem întemeia nădejdea și fericirea zilei de azi și a celor ce vor urma până în veci.

Ce dulce este siguranța, că Isus este și astăzi dătătorul de viață, care ne inspiră *barbăția*, să putem privi în față, fără teamă, toate încercările, toate luptele și furtunile vieții, că este și astăzi izvorul nesecat al nădejdii noastre, din care, gustând, dobândim *încredere* în noi și în viitorul nostru, dobândim *îndemnul* și *curajul* faptelor mari și generoase!

Bucurați-vă deci și vă veseliți, că a înviat Domnul!

Și nu vă temeți! — Descurajarea, întristarea, durerea, nesiguranța cuprind adeseori firea noastră slabă. Și prevedința Dzeiască ne lasă o vreme oarecare în slăbiciunea noastră, spre a ne încredința, că noi nu sântem nimic, dacă nu ne va ridică Isus prin bunătatea și atotputernicia Sa. Dar nu desperați! Isus cel înviat, precum atunci, în ziua învierii Sale, a mângâiat mai întâi pe sfințele femei, a căror durere eră nemărginită, așa și astăzi, mângâie mai întâi pe aceia, a căror durere este mai arzătoare.

De aceea nu vă temeți a vă apropiă de Dânsul și a-i îmbrățișa picioarele, ca și femeile în dimineața învierii, căci El este *Învieria și Viața!*

Au nu este inima noastră arzând întru noi de dorul Lui? — Veniți, veniți cu toții, mic și mare, tânăr și bătrân, domn, plugar și ostaș, veniți să-l rugăm cu credință și cu evlavie, să învie nelncetat și în mijlocul nostru și să arete neamului nostru calea cea dreaptă, care să-l ducă la un viitor nou, mai bun și mai mare, să ne dea pacea, libertatea și fericirea. Să-l rugăm ca și cei doi învățăcei în Emaus, după înviere: «*Doamne, rămâi cu noi, căci cătră seară este și s'a plecat ziua!*»

Dacă va veni între noi, vom vedea, cât sântem de mici pe lângă Dânsul și atunci ne va muri îngâmfarea și egoismul. Cât de slabi, cât de săraci, cât de întinați ne vom recunoaște alătura de El? — Și totuși nu vă temeți! Priviți-l cu încredere și cu bucurie, pentru că este semenul nostru, este Dumnezeu — Omul, care ne ridică la sine și ne face oameni noi, oameni cari sânt aspri cu sine, dar blânzi și îngăduitori cu alții; oameni cari simțesc curajul și puterea să săvârșească lucruri mari și nu descurajează niciodată!

Dacă Duhul Lui *curățitor* este cu noi, — în lupta vieții și furtunile sorții vom fi tari ca stânca; ne vom pricepe să facem binecuvântare chiar și din durere, pentru că totdeauna ne simțim în paza lui Dumnezeu.

Dacă Duhul Lui *regenerator* este cu noi vom avea inimă caldă și simțitoare pentru bucuria și durerea de-apropelui, vom lucra cu abnegație și cu jertfă de sine pentru cauza lui Dumnezeu: pentru adevăr, bine și iubire și pentru toate cauzele noastre comune.

De v'aș dori, iubiților creștini, munți de aur și cea mai înfloritoare bunăstare, dorința mea ar fi numai ca un grăunte de muștar pe lângă cuprinsul acestor singure cuvinte: *Să ne învie Isus!*

Știu bine, că sântem buni creștini. — Dar oare creștinismul nostru nu este adeseori fără de Cristos?

Știu bine, că toți cunoașteți pe Isus. Il cunoaștem din învățăturile părinților noștri, din învățăturile sf. biserici și ale școlii. Numele Lui este pe buzele noastre decâteori începem ceva. li cerem ajutorul decâteori sântem la strămtoare. — Dar oare este El totdeauna și în sufletele noastre?

Noi nu ne indoim, că a înviat. Credem, că este *în ceriu*, deadreapta Tatălui, pe scaunul mării, — Dar ceriul e foarte sus...!

De aceea trebuie să-l chemăm, să-l chemăm că tot focul dragostii noastre creștinești, să vină la noi, *pe pământ*, să fie *putere și scut* în viața noastră, în luptele și vijeliile zilelor noastre.

Să-l chemăm cu ardoare, ca să vină și să învie în *sufletele noastre*. Să învie ca prietinel vameșilor și păcătoșilor, că mângăitorul și alinătorul celor obosiți și apăsați și săraci, ca medicul celor slabi și bolnavi, ca dușmanul cărturarilor și fariseilor fățarnici, ca curățitorul bisericii, ca Fiul lui Dumnezeu și al Omului, care surpă biserica și iar o zidește ca să slujească Tatălui Său și să-l cinstească.

Dacă Isus va fi nu numai pe buzele noastre, ci și în sufletul nostru, dacă *va fi viu în fiecare din noi*, neamul nostru va trăi o înviere cum nu s'a mai văzut până acum.

Deci astăzi, în ziua învierii Sale, întregă ființa noastră să-i înalte următoarea rugăciune:

Tu, Doamne, Isuse Hristoase, soarele zilei de azi și lumina vieții noastre; Tu, împăratul învingerilor și omorătorul morții; Tu care prin învierea Ta plină de mărire ai adus neamului omenesc primăvara sufletească și prin ea nădejdea mântuirii: rugămu-te cu umilință, să învii fără încetare între noi; cu bunătatea Ta fără margini întărește minunea învierii ce ai săvârșit-o în neamul nostru românesc; cu focul Dzeirii Tale curățeste-ne gândirea și simțirea, ca să fim vrednici de bunătățile Tale și să-ți urmăm Ție totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Știrile zilei

Știre personală. Prea Sfinția Sa, Episcopul *Ioan I. Papp*, a sosit dela Arad la Sibiu în afaceri oficiale.

Nou prefect. Dl Vasile *Chiroiu*, prefectul județului Maramurăș, a plecat zilele acestea la Sighet, pentru a-și ocupa postul de prefect.

Circulația trenurilor pe linia Sibiu — Turnu Roșu — Peatra Olt este următoarea:

Trenul pleacă din Sibiu: în fiecare Luni, Miercuri și Vineri seara la ora 11. Sosește în Sibiu: Marți, Joi și Sâmbătă la ora 10.30 înainte de amezai.

Ziaristii națiunilor aliato. A sosit Vineri d. a. la ora 3 în Sibiu o delegație dela Paris a a ziaristilor, condusă de dl Moroianu. Fac parte din delegație: Profesorul Dr. Magnan (Le Petit Parisien), Emil Henrior (Le Temps), Vercesi (Secolo din Milano și alte ziare), Lloyd Allen (sindicatul presei Union din Statele Unite) și Mr. Becot (Agența Radio). Ziaristii sosiți sânt primiți cu mari simpatii.

Primiți cu bucurie. Ziarul sibian *Uj Világ* primește dela corespondentul său: Intrarea trupelor române în *Dobrițin* s'a făcut în ordinea cea mai mare. Episcopul *Balthazar* a primit și a salutat trupele, accentuând că locuitorii *Dobriținului* primesc cu bucurie pe ostași, și că armata nu va avea niciodată să sufere neplăceri dela orașeni. Poporul a făcut armatei o frumoasă primire de oarece l-a scăpat de sub domnia, bolșevistă.

Voluntari români din Italia. În 22 l. c. a sosit la Făgăraș regimentul al 3 lea de voluntari ardeleni din Italia, conduși de maiorul italian Tabelini. Ostașii au fost primiți cu ovații calduroase din partea publicului. Consiliul dirigent și Comandamentul militar au fost reprezentați prin dnii: generalul Herbai și șeful de resort Bontescu.

Hymen. Dl *Petrică Bohâlțea* din Provița, Subofițer reangajat, Reg. 7 Prahova, și dsoara *Ecaterina Stănescu*, din R. Sărat, logodiți.

Ordin de mobilizarea medicilor. Consiliul dirigent a ordonat mobilizarea tuturor medicilor până la vârsta de 42 de ani. Medicii sânt obligați a se prezenta la serviciu în 2 și 3 *Mai* 1919 în Sibiu, Strada Ciznădiei Nr. 4 la Serviciul Organizării 6-7, șeful sanitar.

Târg de vite. Din cauza ploilor necontenite, târgul vitelor de prăsilă, anunțat pentru 25 l. c., s'a amânat pe *Joi în 1 Mai* a. c. când se va ținea, unde și cum arată placatele afișate.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Oraşului. Piaţa Hermann.
Directoară: D-na M. Scholtess.

Martî: *Corupţia*, vestit film, instructiv pentru boale venerice. Intrarea este oprită persoanelor mai tinere de 16 ani.

Inceputul la ora: 7 şi 9 seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevis
Directoară: Dna Emil Toth.

Zilnic programe alese.

Inceputul la ora: 7 şi 9 seara.

Localurile oficiilor stăpânirii în Sibiu se găsesc în următoarele străzi:

Prezidentul *Consiliului dirigent*: Strada Schevis 6, et. II.

Resortul de *alimentaţie* şi comunicaţie. Strada Schevis 3 a, et. II.

Resortul *cultelor* şi instrucţiunii publice: Strada Poplăcii 7 et. I.

Resortul *agriculturii*: Strada Fabini, pavilionul oîşteresc în şcoala de cadeţi, parter.

Resortul de *finanţe*: Şcoala cadeţilor, et. I.

Resortul de *justiţie*: Strada Schevis 3-a, et. II.

Res. de *codificare*: Strada Schevis 3-a, et. I.

Res. de *organizare*: Strada Berg 9.

Res. *ocrotirii sociale*: Strada Friedenfels 16, et. I.

Res. de *industrie*: Şcoala cadeţilor.

Secretarul de *interne*: Strada Ciznădiei 4, et. II.

Şeful serviciului de *organizare*: Str. Ciznădiei 4, et. II.

Secretarul pentru *comunicaţie*: Str. Schevis 3-a, et. II.

Secretarul p. *agricultură*, p. *finanţe*: Şcoala cadeţilor, et. II.

Secr. p. *ocrot-sociale*: Strada Friedenfels 16, et. I.

Şeful *siguranţei*: Strada Schevis 6, parter.

Comanda *Trupelor din Transilvania*: Strada Reissenfels, liceul de stat.

Comanda teritorială, *Secţia Organizării* 6—7: Strada Ciznădiei 4, et. I.

Gazeta Oficială: Strada Ciznădiei 4, et. II.

Contabilitatea Consiliului dirigent: Strada Schevis 6, parter.

Secretarii p. *culte* şi *instr. publică*: Strada Poplăcii 7 et. I.

Biroul *Presei*: Strada Schevis 6, parter.

Secretarul p. *interne*: Str. Schevis 6, et. I.

Res. armatei şi siguranţei publice, *biroul de informaţiuni*: Strada Honterus 17.

Atelier de pictură de artă

Avem onoare a aduce la cunoştinţa publicului român şi Onor. Preoţi, că am deschis un atelier în tovărăşie pentru a lua tot telul de lucrări în ulei, anume: Picturi bisericeşti, tablouri, fotografii mărite după viaţă în ulei, pastel acv. etc. Imitaţiuni de marmură, tot soiul de pictură de firme în calitate modernă, precum lustruirii de mobile şi binale.

Stau la dispoziţie cu mai multe icoane sfinte şi planuri de probă pentru lucrările bisericeşti. Onoraţii doritori pot vedea gata icoane în Librăria dl Petru Simtion, str. Poplăcii şi în Atelier. (113) 1—3

Semnăm cu toată stima:

Irimie Profeta şi Nicolae Tălmăcean
pictor. lustruitor şi pict. de firme.

Atelierul Sibiu strada Măcelarilor Nr. 30
înapoi în curte.

Biblioteca

„Reuniunii române de agricultură din com. Sibiu“

Nr.	1. Ținerea vitelor, de E. Brote	K —24
	2. Trifoiul, de Eugen Brote	—24
	3. Prăsirea pomilor, de Dem. Comşa	—24
	4. Legea veterinară, de Inv. Muntean	—80
	5. Insoţirile de credit (Raiffesen), de Dr. Aurel Brote	1-60
	6. Cartea stuparilor săteni, de Romul Simu	—70
	9. Povete pentru stărpirea gândacilor de Maiu	—10
	10. Darea pe vinuri şi favorurile (înlesuirile) ce face legea în privinţa ei proprietarilor de vii	—
	11. Povete pentru apărarea împotriva gândacilor, cari sfredelesc mugurii	—10
	12. Scurtă povătuire la stărpirea şoarecilor de câmp	—10
	13. Cum să îmblătim orzul de bere	—18
	14. Viierul român sau Noua cultură a viilor, de Nicolau Iosif, învăţător	—70
	15. Nutrirea animalelor de casă, de Aurel Cosciuc. Op. premiat. Cu 6 ilustraţii în text	1-50
	16. Cuvinte de îmbărbătare pentru Serbarea pomilor şi a paserilor	—20
	17. Monilia, o nouă boală a pomilor, de Hermann Kern	—10
	18. D'ale Pomăritului, sfaturi întocmite de Astra Hodoş	—25
	19. Câteva rele încuibate în poraţiunea dela sate de Dr. Ion Bucur, medic	—80
	20. Nimicirea şoarecilor de câmp, îndrumări prelucrate după instrucţie ministerială	—20

Primpretorul de plasă din Nocrich.

Nr. 293/1919.

(109) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului vacant de coşar cercual în Hosman deschid prin aceasta concursul. Doritorii au să-mi înainteze aici până la 15 Mai a. c. rugările lor, instruite după §. 1 al statutului coşarilor comitatens din 1919.

Competinţele sânt cele fixate în statutul comitatens.

Nocrich, la 14 April 1919.

Mild, pretor.

La Librăria arhidiecezană din Sibiu se află spre vânzare:

Cântece

pentru voce şi piano de Emil Montia.

I.

1. Oltul, poezie de O. Goga.
2. Singur, poezie de O. Goga.
3. Doina, poezie de G. Coşbuc.
4. Reverie (Când amintirile 'n trecut), poezie de Eminescu.

Preţul 3 lei = 6 coroane.

II.

5. Dorurile mele, de O. Goga.
6. Peste vărfuri, de Eminescu.
7. Somnoroasă pasărele, Eminescu.
8. Dupăce atâta vreme, Eminescu.
9. Scumpă dragă lelişoară, *.

Preţul 5 lei = 10 coroane.

III.

10. Seara de O. Goga.
11. Se bate miezul nopţii Eminescu.
12. Strigă lelea din grădină, *.
13. Lună Lună de Goga.
14. Ploaia cade *.

Preţul 5 lei = 10 coroane.

::: Expedată recomandat, porto postal 40 fil. :::

A apărut şi se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.

Predici

de

Mihal Păcăţian,

protopresbiter

şi alţi preoţi din ppresbiteratul B.-Comloşului

Preţul 3 cor., plus 12 fil. porto.

Nr. 192/1919.

(101) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a doua din comuna Târlungeni, protopopiatul Braşovului.

Beneficiile sânt:

Venitele stabilite în coala B.

Concurenţii sânt datori: ca în termen de 30 zile dela cea dintâi publicare în «Telegraful Român» să cânte şi să predice, şi dacă e preot să slujească; să-şi înainteze petiţiile lor însoţite de toate actele, cari se cer, oficiului protopopesc român ortodox al Braşovului.

Din şedinţa comitetului parohial.

Târlungeni, 13/26 Martie 1919.

Alexandru Peneş
prezident.

Nicolae Hamzea
notar.

Aprobat:

Dr. V. Saftu
protopop.

Redactor responsabil: Matei Voileanu.

Censurat prin: Sublocot. V. Bucur.

Editura şi tiparul tipografiei arhidiecezane.

Editura «Renaşterea Română» Sibiu

A apărut

Castelul din Buia Ardeal

Mihaiu Viteazul

de Sofronie Roşca.

Cu ilustraţiuni.

Preţul 4 coroane.

De vânzare la toate librăriile. (102) 2—6

Editura «Renaşterea Română» Sibiu